

[Energiministeren]

kørt, giver det altså et billede af det, som så skulle være den situation, vi er i, og som altså, som jeg sagde før, indebærer, at 2½ pct. af Danmarks olieimport har været fragtet hertil på dansk køl.

Jeg har også redegjort for, hvordan situationen faktisk er omkring befragtningsaftalen, hvor det efter al sandsynlighed ud fra en rent kommerciel vurdering, som bliver anlagt af DONG, formentlig hverken bliver det danske tilbud eller det saudi-arabiske tilbud, men et af tre multinationale olieselskabers befragtningsafdelingens tilbud, der bliver det billigste.

Hr. Poul H. Møller spurgte, hvem der rent faktisk forhandlede denne kontrakt, og det gjorde DONG og Petromin. Det er en kontrakt mellem de to selskaber, og det er det, jeg har prøvet på at forklare, når man har spurgt. Det er også det, der ligger i, at jeg har forklaret, at formelt set er det en privatretlig aftale, men den udtalelse fra min side er åbenbart blevet forstået sådan, at jeg har forsøgt at distancere mig fra det politiske ansvar, jeg har som aktionær på statens vegne i selskabet. Den misforståelse mener jeg er helt unødvendig, da det er hævet over enhver tvivl, at det parlamentariske, politiske ansvar for selskabet ligger hos energiministeren. Jeg er ked af, hvis man overhovedet har kunnet diskutere det, men hvis man har følt, der var grund til at diskutere det, kan jeg da kun byde en dagsorden velkommen, der fjerner en eventuel tvivl på det punkt.

Hr. Waldorff udlægger det sådan, at der er skrappe politiske betingelser i handelen. Det mener jeg virkelig er forkert. Jeg har nævnt, at der er denne opsigelsesklausul, som kan tages i brug, hvis DONG som køber eller de, som står bag DONG, som ejer DONG, bringer Petromin og Petromins ejere i miskredit, og det er en klausul, som man må tage, eller også må man lade olien ligge. Det har alle de andre lande stået over for på samme måde som Danmark, som er et af de sidste lande, der går ind på handler her. Og set på baggrund af, at der ikke har været nogen form for sammenkobling af politiske diskussioner om Mellemøsten el. lign., og så dette mener jeg virkelig, det er berettiget at sige, at det er en ren handel.

Og som sagt drejer hele dette perspektiv for samhandelen mellem Danmark og Saudi-Arabien om olien sig faktisk om samarbej-

de og en øget gensidig fordel af det samarbejde. Derfor finder jeg det mildest talt uproductivt, at vi her i folkettingen koncentrerer os meget, meget, meget omhyggeligt om sådanne problemer, som i en tænkt situation af problematisk karakter kunne forekomme, når det, der er sigtet fra begge sider med denne kontrakt, helt oplagt er at udvide samarbejdet mellem de to lande.

Maisted (FP):

Ja, vi har jo opnået noget undervejs i denne debat. Denne klokkerene aftale blev unægtelig noget udvandet, da vi først fik realiteterne på bordet. Ministeren løber jo totalt fra det, han sagde i går i radio og TV, og det synes jeg i hvert fald er en god ting.

Så må ministeren også anerkende, at der ikke bliver tale om nogen prisgevinster. Der bliver tale om, at ministeren sørger for at købe noget olie, og så skal selskaberne købe noget andet, der svarer til de typer, som ministeren køber ind, for at få de rigtige blandinger, men dermed ændres der selvfølgelig ikke på gennemsnitsprisen. Det vil altså sige, at realiteten er, at vi ikke har mindsket vores afhængighed af spotmarkedet. Det, vi står tilbage med, er en ringere forsyningssikkerhed. Det er noget, der siger sig selv, at når man stiller sig op i køen af utallige andre lande – og OPEC-landene er selvfølgelig interesseret i at få så mange at sælge deres olie til som muligt – falder forsyningssikkerheden, og vi bliver afhængige af vores evne til at konkurrere med svenskere, tyskere, franskmænd og englændere. På grund af det meget store antal købere af råolien vil priserne selvfølgelig også stige, og det vil sige, at ministeren – ud over at vi har et underskud i vores samhandel på 18 mia kr. og et indenlandsk underskud i statshandelen på 45 mia kr. – skal til at skaffe penge hjem til finansiering af statslig oliehandel. Vi skal bruge penge til indførelse af gasnet, og vi skal have penge til et overflødigt raffinaderi, for dem har vi jo nok af; der er overkapacitet på dem, vi har i forvejen, men for at ministeren kan få opfyldt sine ambitioner, bliver der noget at se til. Det er en klar undergravning af de danske forbrugeres interesser, og hele det danske samfund bliver økonomisk undergravet ved en sådan politik. Jeg synes da, det er glædeligt, at vi har fået det afklaret i dag.